

Με το βιβλίο «Ο Πολύγραφος» εγώ, ο Παντελής και ο Λεωνίδας αναζητάμε περιπέτειες σε ένα νησί του Αιγαίου!

Κωνσταντίνος

Ο Πολύγραφος

ή το καλοκαίρι των ηρώων

ήωνεταγσι νος

μα περισσότερο νιώθοντας τη γνώριμη τόλμη του φίλου μου να 'χει εγκαταλείψει τη φωνή του.

Ίσως και να 'ταν αυτές οι μοναδικές κουβέντες που ανταλλάξαμε ως τη στιγμή που συνέβη το κακό. Που το 'χαμε ωστόσο διαισθανθεί κι οι δύο πολύ πριν γίνει.

Πόσο είχαμε προχωρήσει και πού ήμασταν; Το δάσος είχε πυκνώσει, το ποτάμι δε φαινόταν πια και την ομίχλη ήρθε τώρα να συντροφέψει η βροχή, δυνατή και κρύα.

- Λεωνίδα, πρόλαβα να πω, έτοιμος να παραδεχτώ τον φόβο μου, μα εκείνη τη στιγμή η πέτρα κάτω απ' το αριστερό μου πόδι υποχώρησε, έπεσα με την κοιλιά και βρέθηκα να κυλάω ατσούμπαλα με τα χέρια τεντωμένα μπροστά και να πέφτω έπειτα μισό περίπου μέτρο στην αποκάτω οχτέ*, με όλο μου το βάρος να σκάει πάνω στο δεξί μου πόδι.

- Παντελή! φώναξε ο Λεωνίδας, που κουτρουβάλησε κι εκείνος πίσω μου, στάθηκε στο πλάι μου και μου 'δωσε το χέρι να σηκωθώ. Χτύπησες; ρώτησε όλος αγωνία.

* Πεζούλα, αναβαθμίδα.

- Όχι, είπα, μα το πόδι μου δεν υπάκουσε σαν πήγα να το πατήσω, μόνο έπαιζε στην άκρη του σαν πόδι μαριονέτας.

Τα δάκρυα, δάκρυα που κρατούσα ώρα μέσα μου, ανάβλυσαν αυτόματα. Την είχαμε άσχημα.

- Στηρίξου πάνω μου, είπε ο Λεωνίδας. Θα σε βοηθήσω εγώ. Σιγά σιγά θα γυρίσουμε, θα δεις.

Η κατάβαση μου φάνηκε πως κράτησε έναν αιώνα. Δεν έφτανε που έπρεπε να περπατήσουμε εκείνη την απότομη, γλιστερή πλαγιά στα τυφλά με τρία πόδια, ήρθε σύντομα κι ο πόνος να κάνει τη δυστυχία μου πιο μαύρη και πικρή. Εγώ έσφιγγα τα δόντια κι έκλαιγα με κάτι δάκρυα βουβά, αναμασώντας στο μυαλό μου μονότονα γιατί. Γιατί να την κάνουμε αυτή την αποκοτιά; Τι μας ήρθε να ψάξουμε τη σπηλιά του θείου Σαράντου; Να που θα μείνω κι εγώ τώρα μ' ένα πόδι σαν κι εκείνον. Ο Λεωνίδας με σήκωνε ακούραστος, με ακουμπούσε προσεκτικά στο χώμα, όπου έπρεπε να κατέβει εκείνος πρώτος για να με τραβήξει μετά, κι ύστερα συνέχιζε δίχως να πάρει ανάσα. Σταματούσε μόνο όταν σταματούσα εγώ και με το βλέμμα έψαχνε να καταλάβει πότε μπορούσαμε να ξεκινήσουμε ξανά. Και δε μιλούσε

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

"Human net" & "Ο Ρον χάλασε"

Μια ταινία και ένα βιβλίο για τον σχολικό
εκφοβισμό!

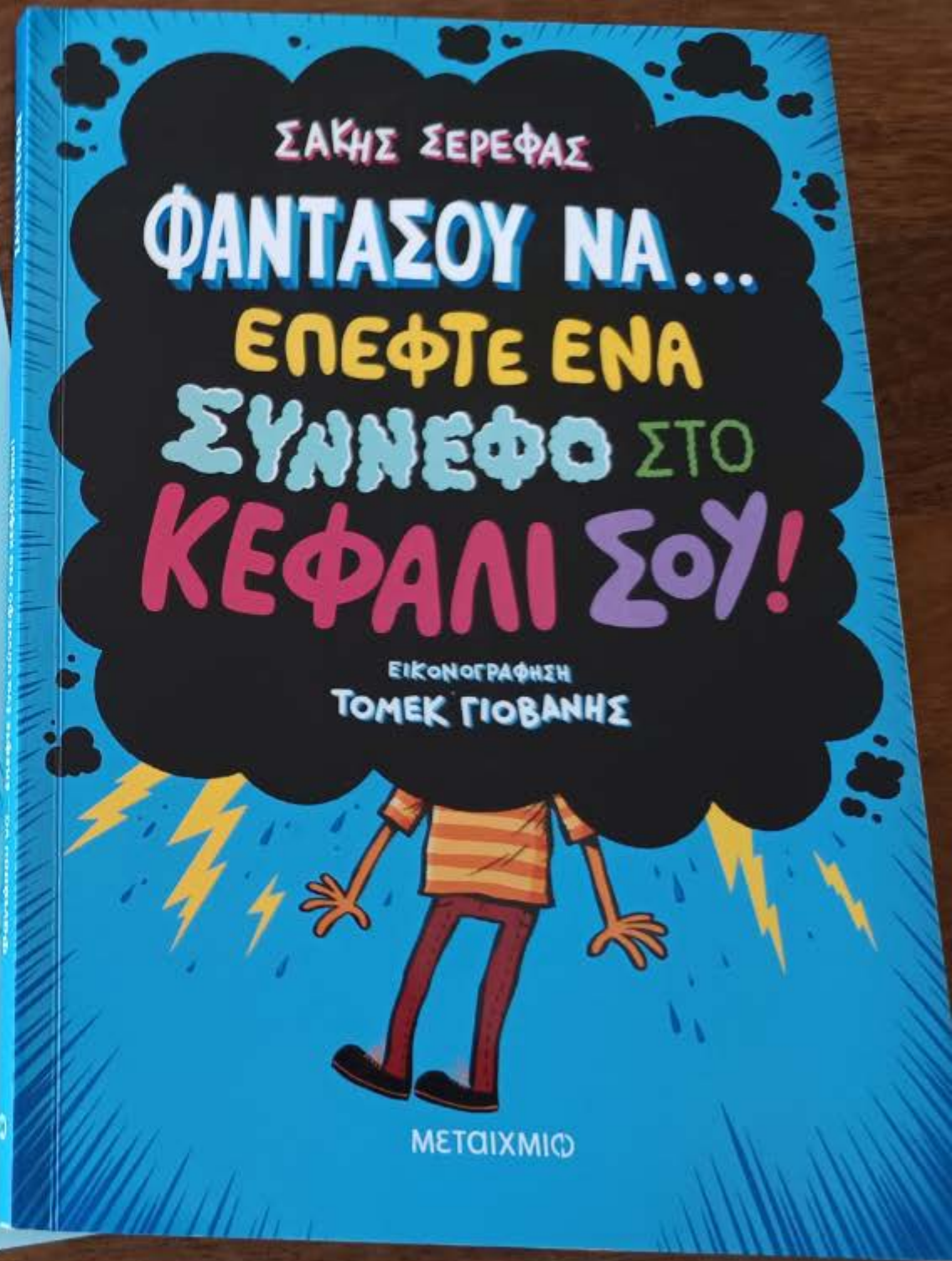
Το "Human net" είναι ένα βιβλίο όπου ο Λεωνίδας είναι
νέο παιδί στο σχολείο και ένας συμμαθητής του ο
Αντρέας τον κοροϊδεύει λόγω του ύψους του.

"Ο Ρον χάλασε" είναι μια ταινία που ο ήρωας είναι ένα
αγόρι που είναι λίγο φτωχό και οι συμμαθητές του τον
εκφοβίζουν για αυτόν τον λόγο, ώσπου θα εμφανιστεί στη
ζωή του ένα ρομπότ με το όνομα Ρον και θα τα αλλάξει
όλα!

Σας προτείνω το βιβλίο και τη ταινία γιατί και τα δύο
μιλάν για το σχολικό εκφοβισμό και μας δίνουν μηνύματα
για να τα αντιμετωπίσουμε.

40 ΧΑΡΤΗΣ 77

ΣΑΚΗΣ ΣΕΡΕΦΑΣ

ΦΑΝΤΑΣΟΥ ΝΑ... ΕΠΕΦΤΕ ΕΝΑ ΣΥΝΝΕΦΟ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΣΟΥ!

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΣΗ
ΤΟΜΕΚ ΓΙΩΒΑΝΗΣ

ΜΕΤΟΙΧΜΙΟ

Κωνσταντίνος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΡΟΔΟΥ

Ανακαλύπτοντας τη βιβλιοθήκη!

Η βιβλιοθήκη της Ρόδου βρίσκεται στη μεσαιωνική πόλη και φιλοξενείται σε ένα πανέμορφο κτήριο.

Αυτό που με εντυπωσίασε περισσότερο ήταν η βλάστηση στον εξωτερικό χώρο. Η ατμόσφαιρα είναι ιδανική για ανάγνωση. Θα φωτογράφιζα τον εξωτερικό χώρο λόγω των φυτών. Το διάβασμα εκεί σε κάνει να αισθάνεσαι ήρεμα. Θα αναζητούσα το βιβλίο "Πολύγραφος" από τη συγγραφέα Μαρία Σκαμάγκα, γιατί έχει δράση και αγωνία.

Θα πρότεινα να την επισκεφθείτε γιατί έχει ωραία βιβλία και φιλόξενο προσωπικό.

Γιργκεν Μπανσέρους
Μια υπόθεση για τον

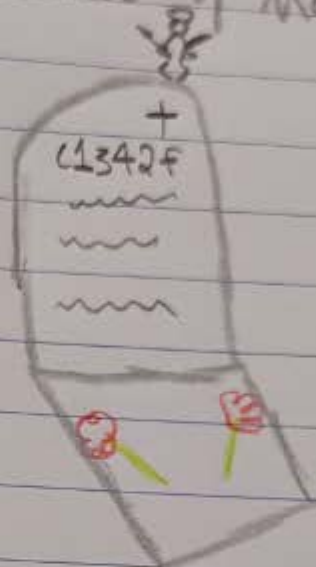
ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΚΛΟΥΖ

Ο μυστηριώδης
κωδικός

- Ο μυστηριώδης κωδικός -

Θα έβραza αχχωτική μουσική εκεί που
χάνεται η Μαρί μέσα στο νεκροταφείο.

Κωνσταντίνος

κωδικός
τάφος

κωδικός
αγγελος

Μες τη νύχτα μια υπόθεση
του ντεντέκτιβ καλέλ
τον κωδικό θέλει να βρεί
τον τάφο τον σωστό να δει
τον άγγελο τον μυστικό του
Νταλί
για να δούρε το μυστήριο
θα λυθεί ;

μυστήριο
Νταλί

Ντεντέκτιβ

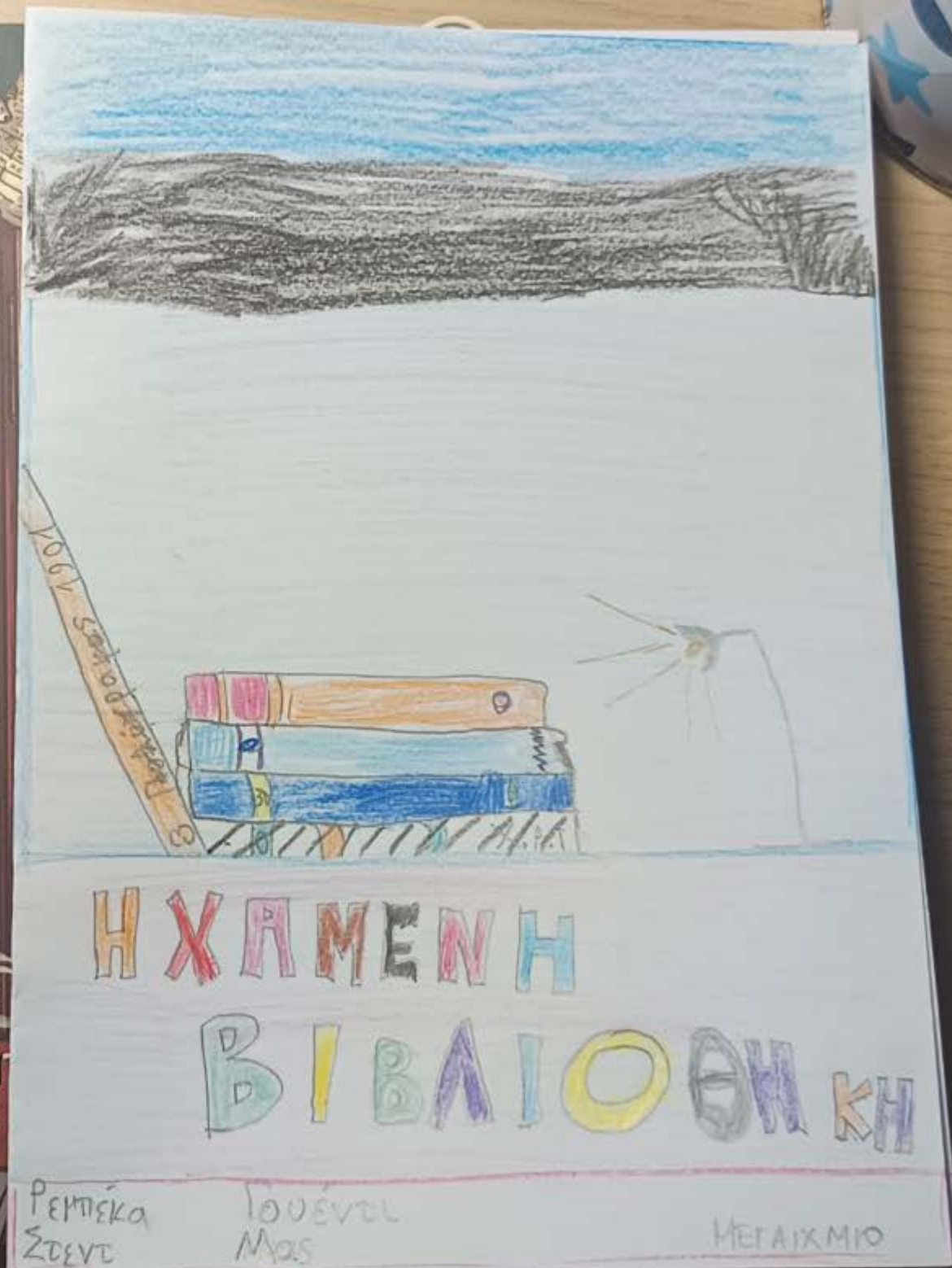
Γίργκεν Μπανσέρους

Μια υπόθεση για τον

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΚΛΟΥΖ

Ο μυστηριώδης
κωδικός

Challenge 9: Το ρεπορτάζ μου.

Το Ρεπορτάζ το έχω κάνει με τη μαμά μου τη Βάσω. Το αγαπημένο της βιβλίο όταν ήταν παιδί είναι “Η μωβ ομπρέλα” της Άλκης Ζέη και συνεχίζει να διαβάζει πολλά βιβλία. Διαβάζω κι εγώ βιβλία της Άλκης Ζέη και μου αρέσουν και μένα.

Εγώ πιστεύω ότι τα βιβλία είναι διασκεδαστικά και για μικρούς και για μεγάλους. Επίσης, πιστεύω ότι η ανάγνωση βιβλίων μας κάνει να νιώθουμε καλύτερα, ηρεμούμε, μας ξεκουράζουν, μας κάνουν να σκεφτόμαστε και μας βοηθούν σε πάρα πολλούς τομείς. Προτείνω ανεπιφύλακτα να διαβάζουν όλα τα παιδιά της γης βιβλία!!!!

Κωνσταντίνος

